

R E G É L Ő .

két levelet legott most akará megírni szobájában; de hogy ebbe mehessen, egy bátor ugrás kívántaték a' gesztenyefák egyikéről a' nyitva álló ablakba, melly éppen az erdőcske felé álla. — Atyja — gondolá — földszint lakik, 's már eddig régen nyugalomra ment, és így ő észre nem vétethetik. Midőn azután leveleit megírná — gondolá magában — összeszerzett kis tőkepénzét, mellyet költőpénzéből 's ezéllővészeteknél nyervén félre tett, magához veszi, 's újra csónakára bizza szerencsáját, hogy a' tónak északi csúcsára érhesen, honnét alig egy napi járásra feküdt Biel, mellyben alkalmat reménylett találni, hogy azon német országba utazhasson.

A' mint ezen tervét így kidolgozta, 's elrendelte, kikeresé az említett ugráshoz legalkalmasob fáat, 's reá felmászott. — Most már az ágon volt, melly szomszédjával összefogódzván alkalmas helyzetet nyujta. Hanem Guillaume még pontosabban akará dolgát intézni, 's minthogy a' siető felhők a' holdat gyakorta elhomályosították, az ablak távulságát nem tudta elegendőkép kiszámolni, hogy ugrásának erejét ahhoz mérje. Ő azért kalapjával tett próbát, mellyet a' nyitott ablakba vetett, 's ennek eséséből alkalmasint tudta magát igazítani.

Az öreg azonban még semmi esetre nem volt nyughelyén, hanem fíjának sokáig elmaradása felett igen nyugtalan lévén czirkálását folytatá, 's nem kevés megrettenésére lépéseket hallott a' gesztenyesnek száraz levelei közt, sőt úgy rémlik előtte, mintha onnét még némelly szót is hallott volna, mellyet azonban nem értett. — Alkalmasint Guillaume mondá-ki zajongó érzeményei indulatjában egy vagy másik gondolatját. A' megrettent öreg fegyvere után nyúlt, 's a' felső emelet tornáczára lopódzék, hol nem csak látott egy emberi alakot a' gesztenyefán mászni, hanem észre is vevé, hogy fíjának szobájába vetteték valami, mit ő mind félelme mind a' félhomály miatt valami gyújtó szernek tartott, 's így éppen nem kételkedett, hogy az valamelly ismétlődő rablásnak próbája volna.

Guillaume éppen a' két összekapcsolt ágra lépett, hogy az ugrást végbe vigye, midőn rá kiáltának: „Megállj! ki vagy?” — Ő visszahúzta magát, megismeré atyja szavát, 's éppen a' fa sűrűjébe kívánta magát rejteni, midőn amaz a' megszólítást ismétlé, 's ő rögtön leszállt a' fáról azon szándékkal, hogy az erdőcskébe jobban elrejtethi magát; de ekkor apjának ajkáról a' harmadik „kivagy!” dörgött, a' hold elborult, 's Guillaume éppen az utósó ágon lógott. De már a' fegyver megvillant, a' golyó ügyes kézből jött, 's Guillaume, atyja kezétől meglőve, vérében feküdt.

Hallván Bodot a' megsebesültnek nyöszörgését szerencsét kívána magának, hogy az újabb kiraboltatás veszedelmét szerencsésen el-

kerülé. A' lövés házi cselédjeit egybe csödité, kik legott kisietének a' gesztenyésbe, 's a' megsebesítettet egy fa tövénél találván, azt az erdőmester parancsára a' cseléd-szobába vitték. Gyertya hozaték, hogy a' szerencsétlent közelebből megtekintsék, 's ha lehet még rajta segítsenek; mert Bodot rögtön egyik cselédet a' seborvosért (sebész) küldé a' ssomszéd Corcellesba. Hiszen csak az volt szándéka, hogy a' vakmerőt tehetetlenné tegye gonoszságát kivinni, de hogy megölje, semmi esetre nem akará.

De nagy Isten! milly szörnyű irtózás fogá-el a' szánakodásra méltó öreget! midőn a' szoba megvilágosításakor a' vélt tolvajban saját kedves fiját ismeré-meg; milly szivrepesztő tekintet! milly megnevezhetlen gyötrellem!

Guillaume ugyan még élt, de szeme megtört; a' lövés a' hátgerincz közelébe esett, 's a' legnagyobb életveszély fenyegetődzött.

Ő haldokló tekintetét atyjára veté, 's hosszú erőködés után e' szókat mondá: „én Annette és Lessaultért halok-meg!”

A' sebész megjelent, 's az ifiú állapotját bár igen veszedelmesnek, de még is nem minden remény nélkülinek mondá lenni, csak hogy a' szenvedőnek éppen olly tartós és kinos betegséget kell kiállnia; mindenek előtt pedig arról kell gondoskodni, hogy őt minden sziv-megindulástól őrizzék, és legkevesbbé lesz szabad őt a' szerencsétlen eset indító okáról kérdezni, minthogy az apának háromszori meg-szólítására is olly állhatatosan megtartott hallgatása sejdíteni hagyja, hogy annak valamelly mély titok fekszik alapjául.

Igy mult-el a' kinzó bizonytalanságban egy egész hét a' nélkül, hogy csak legkevesebbet lehetett sejteni, mi világosságot adhatott volna. Lessault, kedves barátjának szerencsétlenségéről tudósítva, mindjárt más nap eljövén, ápolását ajálva Guillaume apjának mint egy vigasztalást hozó angyal gyanánt jelent-meg, mert az öreg legjobb hatást reményile fija indulatjaira egy gyengéd barátnak résztvevő jelenlétéből.

Sokáig feküdt a' beteg minden eszmélet nélkül, 's Lessault egy pillanatig se távozott ágyától. Végre az orvos nyugalmas arcczal nyilatkoztatá-ki, hogy egy szerencsés crisis állott-be, 's remélni lehet, hogy a' beteg már holnap ura lesz érzékeinek. E' szerencsés jóslat 24 óra mulva be is teljesedék: hanem a' helyett, hogy Guillaumera haszonnal hatott volna, őt a' legnagyobb veszélybe dönté, mert alig ismeré-meg szorgoskodó ápolójában Lessaultot, újra vissza esett phantasiájiba, mellyekben e' szók: „én Annette és Lessaultért halok-meg“ rémitő, csikorgó hangon többszer előfordultak. A' veszély nőttön nőtt; Lessaultnak el kellett távoznia, mert Guillaume makacson utasita-el most magától minden orvosi szereket, 's azokat egyedül csak eszméletlensége perczében nyujthatták neki.

Azonban fiatalsága hathatósan segíté elő az ügyes orvosnak mesterségét, 's a' betegség lassanként jobb-jobb fordulatot vön-fel, úgy hogy négy hét mulva Guillaume már képes volt ágyát egy pár perczenetre elhagyni.

Ezen időközben Lessault ismételt izekben meglátogatá kedvesét, 's nem kevéssé csudálkozott mind anyjának, mind Annette-nak megváltozott magoktartásán. Annette vidor valójából egy nyomot se találhatott, sőt még ifiúságának rózsája is hervadóban volt. Igaz hogy a' sokáig nem látottat szívesen fogadá, a' rajta esett szerencsétlenségen részvételét is kimondá, de mind ez olly komoly hidegséggel volt mondva, melyet Lessault meg nem foghatott. Maga Annette anyja is zavartnak látszott. Átalján szívesen üdvözlék őt, de soha nem tévék hozzá elbucúzásakor, hogy látogatását ismételje. Csak Julia maradt változhatlan; sőt ez több szíves nyájasságot mutatott, mint Lessault észre venni vélé; 's minthogy e' nagy változás emezt ezer aggodalmas kétséggel ostromlá, feltevé magában, hogy legközelebbi látogatásakor himezés-hámozás nélkül okát kérdi.

Éppen azon nap volt, midőn Lessault Guillaume-ot megújult roszabbulása végett elhagyni kénytelenítették, 's a' túlpartról valami felvilágosítást hozni annál inkább eltökélé, minthogy a' betegnek felkiáltása Annette megváltozott magaviseletével szoros egységben szokott állni.

Sebesen átevezett a' tón, 's Juliát egyedül találá otthon, mert nénje és anyja a' gyámhoz kocsiztak.

Lessault tőle érté-meg a' titkot, melly Annette szívét az övétől elidegenité, melly Guillaume-ot árulóvá tette, 's ennek halálos veszélyét okozta. Búskodó megindulással festé Julia nénjének szenvedéseit, Guillaume iránti meggyőzhetlen szerelmét, 's abbeli kívánságát, hogy vajha régiebb barátját is olly hévvel szerethetné, minthogy ennek derék szíve valóban megérdemlené; végre a' lehetetlenséget, hogy a' lemondás harczát, miképpen az Lessault részére kedvezőleg kiüssön, szerencsésen kiállja.

Julia festése hévvel teljes volt; előadása a' szó reszketegsége, és szemének könnyei által szakasztaték félbe, 's némelly a' hallgatóra vetett lelkes tekintettel volt kísérve, kinek vonásai élénken árulák-el a' csalódás fájdmát, valamint a' harczot is, melly Julia nyilatkozására belsejében háborgott. De midőn egy hosszú szünet után Lessault nedves szeme derültebben tekinté az égre, 's midőn nemes nagylelkűséggel nyilatkoztatá-ki szerencsétlen barátja részére lemondását Annette birásáról: akkor Julia már nem leheté képes érzéseit tovább titkolni, hanem zokogva dült Lessault melljére, 's ez megérté a' siró leánykát.

Nem csak álmélkodás volt, mellyel ő a' hősnek adózott; nem csak örvendetes megindulás, midőn látná, hogy nénje újra nyert szabadsága által ismét egy mosolygó jövőnek mehet elejébe; hanem hogy őt, kit titkon olly régen, olly forró hévvel szeretett, most szintén szabadon látá, 's a' lehetőség, hogy érzései viszonzathatnának, mind ezek a' gyenge leányon annyira erőt vettek, hogy eszmélet nélkül Lessault keblére repült, 's őt gyengéden átkarolva tartá, miképpen ezelőtt őt Annette tartá.

Lessault őt köszönő szeretettel szorítá szívéhez, 's egy szilárd, vizonti becsülésre alapított szerelemnek frigye kötve volt. De még egy lelki kint kell majd kiállnia, t. i. midőn Annette-nak személyesen kell kinyilatkoztatnia nemes lemondását; azonban a' meggyőződés, hogy ez által két embernek forrón ohajtott szerencsáját segíti elő, annak megkönnyebbitését ígéré neki.

Annette őt minden emberek legnemesbikének tekinté; nyakába borult, 's egy csók, melly jelentőbb volt száz szónál, köszönetet és tiszteletet, szánakodást és gyönyört nyilatkozott. Guillaume is, ki előre lépő javulása mellett atyjától a' váratlan változásokat megérté, az előbb félig gyűlöltet szívére hívá, 's a' két barát versenyt törekvék egymásnak a' nagyobb érdemet tulajdonítani. — Guillaume a' lemondás szándékát legelőször táplálá keblében; Lessault azt kivivé. Hogy amaz annak kivitelén hátráltatott, azt neki Lessault kárpótlásul tulajdonítá, minthogy szenvedései tovább tartottak az ő szívküzdéseinél Julia nyilatkozása alatt.

Bodot most még csak fíjának tökéletes felépülését várá, hogy vele Annette-ot meglátogathassa, 's jövődő menyét megismerje. — A' leány most már előbbi vitor természetét visszanyeré, 's a' kedves előtt kétszeres bájjal és virágzásban jelent-meg. — Szerelmesen repülének egymás karjaiba, 's azután Lessaultnak baráti szívére, ki Guillaume-ot ide elkísérte. — A' gyámot is elhivák, 's rövid egyezés után a' kettős párnak kézfogóját ünnepelek.

„Hadd egyesítsük össze a' két partot! monda most az öreg erdőmester. — Guillaume minden foglalatosságimat vegye által, 's feleségével és napával az erdőszházban lakjék. Lessault Juliáját Neufchatelba viszi, 's vasárnapokon azután viszontilag mindig együve jövünk. Cudrefinben pedig esztendőnként megüljük ezen örvendetes frigynek emlékét. A' házat bérbe fogjuk adni, 's ha én itteni boldogságtok tanúja már voltam, akkor az ottani partra örömmel evezek a' szerető anyához, neki a' gyermekek boldogságát viszontlátásul vívén.

'S így is történt. Guillaume mint erdősz szerencsés házasságban élt, 's nem sokára az örömet megadá ősz apjának, hogy térdén egy

vaskos, piros arcú unokát hintázhatott. Lessault vidékének egyik leghíresebb óragyárosa lett, 's Julia keblén már parton innen megtalálá azon boldogságot, melyet olly sokan csak parton túl érhetnek-el.

K Ü L Ö N F É L E .

Simmeringi lóverseny. Bécs mellett a' simmeringi rónán apr. 22-én déli 12 órakor kezdetett-meg az idei lófuttatás, 's végbe ment illy renddel. — I) Maidenstake (még soha se nyert lovak versenye; belföldi lovak.) A' 30 aranyból állott díjt nyerte Hunyady Józ. gróf Figaro nevű ménje Nádasdy Tam. gr. Caroline (2), Esterházy Mih. gr. Passamaquoddy (3), és ugyan Nádasdy gr. Lady Rowena lovaik ellen. — II) Megujított Bieltételek (Bielstake) 60 arany nem angol születésű lóra. Nyere ismét Hunyady J. gr. Gildroy-ja Széchenyi Istv. gr. Ronda (2) és Nádasdy Tam. gr. Evelina (3) lovaik ellen. — III) Tételverseny (Sweepstake) 40 arany bármilly országi 3 éves lóra. Nyertes volt Festetics Miklós gr. Grisette-je Nádasdy Tam. gr. Miss Walton-ja (2) és Hunyady J. gr. Pirate-ja (3) ellen. — IV) Fogadott verseny 50 aranyban. Győzött Hunyady J. gr. Osmanja Festetics Mikl. gr. Meryje ellen. Nézők számosan; az udvartól senki. — — A' második futtatás 25-kén ismét délben kezdődött. I) Fogadott verseny 50 aranyban. Nyerte Hunyady J. gr. Osmanja Esterházy Mih. gr. Cobbäa lova ellen. — II) Károlyi díj 1000 arany. (Alapítá ezt 200 arannyal Károlyi Istv. gr. 's más egyéb urak szaporiták és 12 évre tevék ki díjul változtatva majd a' simmeringi majd a' pesti gyepen futó bármilly országi lóra). Nyere Trautmansdorf herczeg Charivarija Széchenyi Istv. gr. Christine (2), Hunyady J. gr. Anne (3), Széchenyi Istv. gr. Lionel (4), Festetics M. gr. Grisette (5) lovaik ellen. A' 2-dik lóra 100 arany jutott. — III) Ezüst billikom 80 arannyal együtt; belföldi kanczától eredett lóra. Kivíta Hunyady J. gr. Gildroy-ja Nádasdy Tam. gr. Child Haroldja (2), és Harrach Ferencz gr. Sourwayer-ja ellen. — IV) A' 45 aranyért (belföldi 3 éves lóra) maga járta-el a' pályát Hunyady gr. Pirate-ja. — V) Fogadott verseny 50 aranyban. Nyerte Esterházy M. gr. Queen-je Festetics M. gr. Esmeraldája ellen. Az idő igen kedvező, nézők számosan; kik között a' bajor kir. örökös herczeg is jelen volt.

Jó tanács sok íróinknak. Collé, a' híres francia költő — midőn „Partie de chasse de Henri IV.“ című darabja olly kedvesen és olly tetszéssel fogadtatott — egy játékszini darabot sem irt többé. Ha hosszas kérésekkel ostromoltatott, hogy írjon valamelly új szindarabot, csak ezt felelte röviden: „Jókor akarok kifogni, minek előtte besetétedik.

Mérey Móritz.

Angol különczök. Rogerson a' Gastronomoknak királya volt. Atyja, ki krüzusi kincsekkel birt, őt egész Európában utaztatá, hogy a' fiúcska sok oldalú miveltséget kapjon. Azonban a' fiú csak egyetlen egy tudományra adta magát, 's azt fenéki és alaposan kimerité, t. i. a' szakács-mesterségnek minden ágait és a' gastronomia szabályait. Midőn vissza tért angol országba, atyja nem sokára meghalt, 's a' fiú teljes szabadsággal neki ereszté a' feket kedvének. Mindannyi cseléde szakácsná lön; még a' kocsisok, lovászok és az udvarmester is kénytele-

nek valának főzni tanulni. Ezeken kívül három olasz, három francia 's egy német szakácsot tartott. Egyiknek csak egyedül az volt kötelessége, hogy mindennap jó csipős mártást készítsen. Egy kurir szüntelen járt Bretagne-ból Londonba, hogy onnét neki fogoly tojásokat hozzon. Sokszor megtörtént, hogy csak két tál étel 50 guineájába került. Minden perczet megolvasott egyik ebédőtől a' másikig, 's minél közelebb jött az evés ideje, annál vidámabban ragyogott arcza. Ebéd után rendesen igen szomorú volt. Gyomra pontos felszámítás szerint 150.000 font sterlinget emésztett-meg. — Barthelémy Kristóf, ki a' 18-ik század vége felé élt, olly rendkívüli vonzódást érzett a' lotteria-játék iránt, hogy arra egy millio sterlinget költött. Ha a' szerencse neki kedvezett, akkor ragyogó és pompás kerti vendégségeket adott Islingtonban. A' meghívó leveleken következő felírást lehet olvasni: „To commemorate the smiles of fortune“ (a' szerencse mosolygásának emlékére). Azonban mint koldús halt-meg. — John Robinson vesszőlova a' jövődő reménye volt. A' jelenidő, 's a' „ma“ előtte semmi se volt; ő mindig a' holnapban reménylett, 's mindent „holnap“ vitt véghez. „By and by“ (mindjárt) ez volt legkedvesb szavajárása; — de még is soha semmit se tett. Lovagolni, vadászni, házasodni, házat szépíteni, számadásait megnézni, mindent holnap akart tenni. Meghalt 80 esztendőskorában Kendalban, — Bizonyos Smith nevű aranyműves annyira belészeretett a' koldulás mesterségébe, hogy ámbár a' szó legszorosb értelmében millióval bírt, még is meg nem állhatá, hogy utszáról utszára, faluról falura ne koldult volna. Londonban 's környékén közönségesen csak „a' kutyával járó embernek“ neveztetett, minthogy mindig kutyával járt. Egykor Mithanban valamely lakost megsértett, 's azért a' falu bírása őt a' faluból kiűzte. E' csúfot soha meg nem bocsátotta nekik Smith, 's végrendelményében, mellyben a' Surrey grófságnak mindannyi falujit gazdagon megjutalmazá, csak Mithan volt kihagyva, hol ama csúf ejtetett rajta.

Megjavit fogoly. Laroche Henrik, egy 19 esztendőskorú ifjú, néhány hét előtt Parisban a' fenyték-házból kiszabadult, hol néhány hónapig fogva volt valamely tolvajság végett. Kiszabadulása reggeli 9 órakor történt, de 1 fertály tízre már ismét be volt fogva, lopáson érven őt a' rendőrség.

Jósló asszony. Bizonyos Zsófia nevű asszony Moncheauxban francia országban több esztendő óta jövődölésekkel foglalatoskodván minap a' douay-i rendőrség által befogattatott, 's öt napi fogságra ítéltetett azon jóslata következtében, hogy három hónap elfolyása alatt Raimbeaucourt helysége tüzvész által fog elpusztulni. A' jóslat szerencsére nem teljesedett-be, de az egész környék több hétig igen nagy aggodalomban volt miatta, 's a' rendőrség jónak találta az oraculumot kissé megfenyíteni.

Mulattató. 1) Egy utazó kijelenté bámulását, hogy a' falukon orvosokat nem talált. Mire a' paraszt: „hiszen nekünk nem szükséges az orvos, mert mi természetes halállal halunk meg.“ Udvary.

2) Cato, az öregbik, szokta mondani, hogy előtte egy jó férj többet ér egy eszes senatornál. Sokratest is azért becsülte és szerette különösen, hogy csendesesen élt rossz feleségével.

Plutarch után S. Karolina.

3) Bizonyos képiró Y. városból X. városba utazott reménytelvé, hogy itt jó keresete lesz. Az őt új szállásán meglátogató Z. ur egykor így bucsúzik-el tőle: „igen sajnálom, hogy képiró urat felfogott jó keresetének reményével nem kecsegtethetem; mert nálunk a' hölgyek ön magok festik magokat. Z. Leopoldina.

J E L E S M O N D Á S.

Barát. Szép. Hű.

Hogy a' fenyő czedrushoz ér Szépet másnál 's hűt ne keress,
Azt hamarabb meglátod, Ha keresed, hadd abban;
Mint bár hosszas életedben A' szép 's hű csak úgy sikeres
Csak egy igaz barátod'. Ha felleled magadban.

Gr. Teleki Ferencz.

Gnomák. Mit nem tud az ember, ha akar! — Ez éppen legfőbb tulajdona 's az észnek isteni sugárzata, melly őt maga 's világ urává teszi.

Kisfaludy Kár. után L....cs Amalia.

A' veszedelem útján nem lassan mászni, hanem azon keresztül ugrani kell.

Klinger után Z. Leopoldina.

Igérni nem köteles senki; de mi után ígért, megtartani szoros kötelesség: mert az ígért a' becsülettel, ez pedig az élettel van össze kötve.

Valkó Béla után S. Karolina.

A' gyáva ritkán tudja, mennyire gyáva ő.

Rochefoucauld.

Rendszabályok a' társas élet tárából. Másképp gondolkodni, mint az emberek csoportja, — szivbeli bátorság: kimondani, mit gondolunk is, — bátorság, de sokszor esztelenség.

A' pártfogó esős idő elleni esernyő, vagy olly gyújtó üveg, melly a' szerencsének melegítő sugarait lecsalja.

Udvary.

Aphorismák Pestről. Tudakosság az olly emberben legkiállhatatlanabb, ki azt rátartós góggal és vakmerészséggel köti öszve.

A' leányok 's asszonyok legjobban hasonlítanak a' pókhoz. Körül szövik a' férjfi szemeit és szivét, de azon különbséggel, hogy a' pók rabja segedelem nélkül elvész, holott a' férjfi az asszonyi hálón egy pár gyengébb szálát kiszemlél, mellyet erejével szétszaggat ugyan, de újabb szövénnyel keveredik.

Mérey Móritz.

S z ó r e j t v é n y.

Első szó.

Második szó.

Ez szántja földed' járomba fogva,
Későbbben ez boronálja-be,
'S ha munkád gyümölcse learatva,
Ez hordja lassanként csűrödbe.

Testünk egy főbb éke; ezt bájolja-
El a' mező szép virágival,
Ményei gyönyörbe ezt ragadja
Az ég számtalan csillagival.

Az egész.

Királynak kellene lennem a' lég
Enekes lakosai között;
De a' boldogságrontó irigység
Társim közül is kiüldözött.

Fell..... János.

Előbbi rejtvény: 1) Vasárnap. — 2) Tréfa. — 3) Tulipán.

Szerkezi Róthkrepf Gábor, halpiacz 86. szám.

Nyomt. Trattner-Károlyi, uri utsza 612.